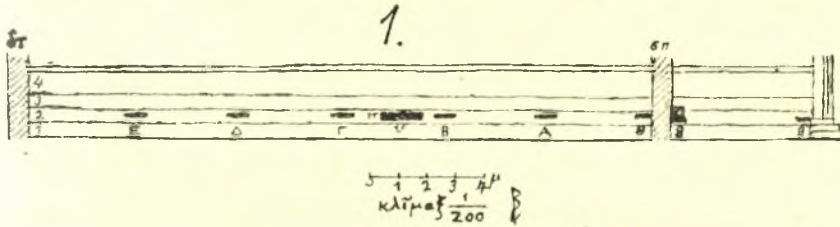

2. ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΣΚΑΦΑΙ (1928)

Περὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ χειμάρρου ὀχθῆς ἐργασιῶν τοῦ 1927 (πρβ. ΠΑΕ 1927²⁷ κέ) παρατίθενται ἐνθάδε τρία διαγράμματα (τοῦ ναοῦ, εἰκ. 1, 2, 2^α).

1 (ὀρθογραφία): ναοῦ : μηχανογραφῆς (δυσμανατολικῆ) τομῇ σὺν τῇ τοῦ βορείου ἡμίσσεως νοτιά ὄψει.

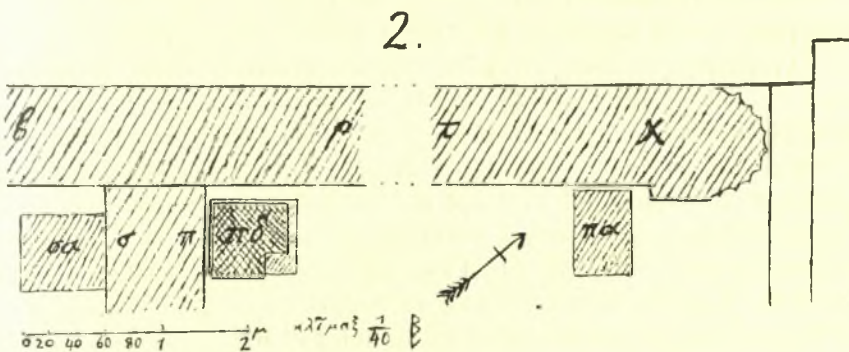
δ τ = δυσμικοῦ τοῖχου τομῇ.

1 — 5 = βορείου τοῖχου δόμοι.

Α — Ε = ἐσωτερικῶν κιόνων βατήρες καὶ υ = ὑπόβαθρον, ἐν ἰσοπεδίᾳ πρὸς τῷ ὑποβάθρῳ δυσμῶθεν κεῖται (οὐ κατὰ χώραν) λιθίνη παχεῖα πλίνθος (π) φέρουσα κοίλωμα χάριν κολοσσικοῦ ἀγάλματος, ἴσως τοῦ Ἀμφιαρέου (πρβ Πανσ. Α' 32₂).

σ π = σηκοπροδομίου τοῖχου τομῇ.

θ, θ, θ = θρανίων βάσεις.

2 (ἰχνογραφία): σηκοῦ καὶ προδόμου : ὑποθημάτων (ποδῶν θρανίων) βάσεις.

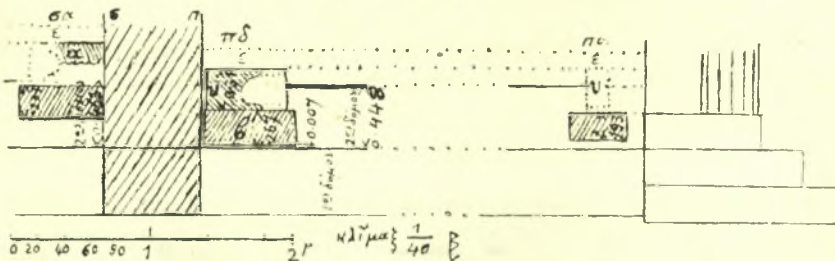
βρ — τχ = βόρειος τοῖχος.

σα = σηκοῦ: βορρανατολικοῦ ὑποθήματος (γωνιαίου) βάσις.

σπ = σηκοπροδόμιος τοῖχος.

πδ = προδόμου: βορροδυσμικοῦ ὑποθήματος (γωνιαίου) βάσις.

πα = προδόμου: βορρανατολικοῦ ὑποθήματος βάσις.

2^α.

2α (ὀρθογραφία τῶν ἐν εἰκ. 2' νοτία ὄψις): σηκοῦ καὶ προδόμου: θρανίων δυσμανατολική τομή.

σ α = σηκοῦ: βορρανατολικοῦ ὑποθήματος (γωνιαίου) βάσις· τούτου ἡρέθη ἄνω ἀπότμημα (α).

σ π = σηκοπροδομίου τοίχου τομή.

π δ = προδόμου: βορροδυσμικοῦ ὑποθήματος (γωνιαίου) βάσις (β) σὺν τῷ (γωνιαίῳ) ὑποθήματι (π).

π α = προδόμου: βορρανατολικοῦ ὑποθήματος βάσις· τὸ ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης πάλαι ἰδρυμένον ὑπόθημα (υ) τοῦ θρανίου κεῖται ἐν τῷ προδόμῳ (οὐ κατὰ χώραν), ἀπλοῦν (οὐ γωνιαῖον), πλ. 0 19, πρόσθεν κοῖλον, φέρον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἐπιφανείας ἀνάγλυπτον λεοντόποδα.

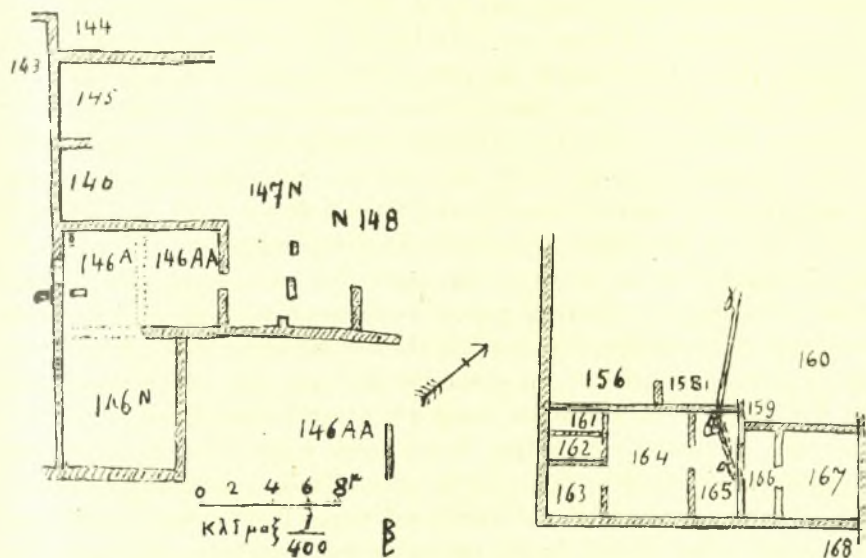
ε, ε, ε = θρανίων ἐπιθήματα (ἀναπληρούμενα ἐνθάδε), ὕψ. 0 11 — 0 14 (πρβ Α Ε 1892 58 (88-88), ΠΑΕ 1927 28).

Τῷ 1928 ἐργασίαι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς ἀπαντικρὺ τοῦ μουσείου (εἰκ. 3' πρβ διάγραμμα Α Ε 1922 102 εἰκ. 2 2^α).

Ἀνεκαθάρθη ὁ πάλαι ἐκ τριῶν δόμων συγκείμενος νότιος τοῖχος τοῦ χώρου 144 καὶ ὁ μεταξὺ τοῦ 145 καὶ 146, οὗ σφύζεται εἰς πῶρος (ὁ δυσμικός, μήκος δυσμανατολικὸν 1 32) καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ παρὰ τοῦτον (ἀνατολόθεν).

Ἐπειτα ἠρευνήθη ὁ χώρος 146 Α' ἐνταῦθα ἐν προτέρως ἐτείᾳ σκαφείᾳ ἐξεκαλύφθη ἡ συνέχεια τοῦ ἐκ βορρᾶ (ἐν πολλῷ βάθει) φερομένου καὶ πρὸς ἀνατολὰς ἐπικαμπτομένου τοίχου (νοτίου τοίχου τοῦ 142 Α' ἐκ δύο δόμων ἐνταῦθα, πλ. 0 44). Ὁ χώρος 146 Α' ἔχει ἐσωτερικὸν μήκος δυσμανατολικὸν μὲν ±4 45, βορρονότιον δὲ 5·22' πρὸς τῷ βορείῳ τοίχῳ τ, 1 35 ἀνατολόθεν τοῦ δυσμικοῦ τοίχου (= ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ 143 ΒΝ, ἐφ' οὗ καὶ θύρῳμα θ), ἀπεκαλύφθη πωρίνη βάσις τετράπλευρος ὕψ. 0 65, μ. (ΒΝ) 1 04, πλ. (ΔΑ) 0 52, ἐφ' ἧς πῶρος τετράπλευρος ὕψ. 0 79, μ. (ΒΝ) 0 62, πλ. (ΔΑ) 0 49, νοτόθεν δὲ τῆς πωρίνης βάσεως ἀνεφάνη ἡ συνέχεια τοῦ εἰρημένου νοτίου τοίχου τοῦ 142 Α'. Ὁ χώρος 146 Α' διήρητο διὰ βορρονοτίου μεσοτοίχου, ἔχοντος ἴσως καὶ θύραν, οὗ λείψανα σφύζονται, εἰς δύο (δυσμικὸν καὶ ἀνατολικόν). Τοῦ βορείου τοίχου ἐν τοῖς δυσμικοῖς σφύζονται δύο δόμοι, ὧν ὁ

3.

3: οἰκοδομήματα ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθης: νοτόθεν τῆς πομπικῆς ὁδοῦ 138 κλπ.
(πρβ ΑΕ 1922 102 εικ. 2).

μὲν ἄνω ἦν πώρινος, ὁ δὲ κάτω λίθινος (εἰς τῶν τούτου λίθων δίχα τεθραυ-
μένος ἔχει μῆκος 1 60, πλ. 0 81, πάχ. 0 57· ἐπὶ τῆς βορείου ἐπιφανείας
ὁ τοῖχος ἔφερε κονίαμα), ἐν δὲ τοῖς ἀνατολικοῖς, ἐνθα τὸ ἔδαφος ἐπικλινέ-
στερον, σφίζονται μόνον τὰ θεμέλια. Τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου σφίζονται τρεῖς
πῶροι, μεταξὺ δὲ ἦν θύρωμα, ἀνατολόθεν δὲ τοῦ τοίχου τούτου ὑπῆρχε δίο-
δος βορρονότιος. Ἀνατολόθεν τῆς διόδου σφίζονται λείψανα τοίχου βορρο-
νοτίου (μεταξὺ τοῦ 147 Ν [γρ. Ν 148]) μετὰ λειψάνων θυρώματος.

Νοτόθεν τοῦ 146 Α κεῖται τετράπλευρος χώρος (ἔτι ἄσκαφος) 146 Ν,
ἔχων ἑσωτερικὸν μῆκος βορρονότιον μὲν 6 67, δυσμανατολικὸν δὲ 5 80· ὁ
δυσμικὸς τοῖχος φέρει θύρωμα Θ· καὶ ὁ ἀνατολικὸς δὲ τοῖχος, ὡς εἰκάζεται
ἐξ ὁδοῦ, πλησίον εὐρεθέντος, ἔφερεν ἓν ἢ δύο θυρώματα. Ὁ χώρος 146 Ν
ἴσως ἔφερε βορρονότιον μεσότοιχον.

Ἀνατολόθεν τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ 146 Ν, ἦγουν 4 18 νοτόθεν τοῦ
ἀνατολικοῦ ἄκρου τῆς ἀνατολικῆς προεκτάσεως τοῦ βορείου τοίχου τοῦ 146 ΝΑ,
ἀπεκαλύφθη βορρονότιος τοῖχος στενός, πλ. 0 41, μήκ. 2 80.

Ἀνατολόθεν τοῦ εἰρημένου στενοῦ τοίχου ἀπεκαλύφθη εὐρὺ συγκρό-
τημα πέντε χώρων, ὧν ὁ δυσμικώτατος ὑποδιήρηται διὰ δύο δυσμανατολι-

κῶν τοίχων εἰς τρεῖς χώρους, οὕτως δὲ ἀποτελοῦνται ἑπτὰ οἱ σύμπαντες χώροι. Οἱ ἑπτὰ χώροι περιέχονται μεταξύ μακρᾶς νοτόθεν κειμένης (δυσημ-νατολικῆς) ἀντηρίδος πωρίνης, πᾶχ. 0 64, καὶ δύο ἀκραίων τοίχων, ἐπ' ἴσης παχέων, δυσμικοῦ καὶ ἀνατολικοῦ. Ἡ ἀντηρίς εἶνε ἐπτάδομος, ἔχουσα ὕψος δυσμόθεν μὲν $\pm 3 14$, κατὰ δὲ τὸν μέσον (3^{ον}) χώρον $\pm 2 97$. Καὶ κατὰ μὲν τὸ δυσμικὸν ἄκρον τῆς ἀντηρίδος φαίνεται ὅτι οἱ συναφεῖς δύο τοῖχοι, ὁ τῆς ἀντηρίδος καὶ ὁ δυσμικός, εἶνε σύγχρονοι, φορημδὸν καὶ παρὰ μῆκος κείμενοι, ἦγουν ὁ μὲν 1^{ος} δόμος καὶ ὁ 3^{ος} καὶ ὁ 5^{ος} τῆς ἀντηρίδος εἰσχωροῦσι πρὸς δυσμὰς (εἰς τὸν δυσμικὸν τοῖχον), ὁ δὲ 2^{ος} καὶ ὁ 4^{ος} καὶ ὁ 6^{ος} χωροῦσι πρὸς νότον. Ἀλλ' οἱ παρέσχατοι λίθοι τῶν τῆς ἀντηρίδος δόμων εἰσὶ κατὰ τὴν ἄνω ἀνατολικὴν γωνίαν ὀλίγον ἀποτετμημένοι ἵνα ἰσοστοιχίσωσι τοῖς ἀνατολόθεν προσαφέσιν, ἐαθεῖσιν ἀκηράτοις· ἐκ τούτου συνάγεται ὅτι οἱ ἀνατολόθεν δόμοι τῆς ἀντηρίδος, τεθέντες πρὸ τῆς τῶν δυσμικῶν μετὰ τοῦ δυσμικοῦ τοίχου συνδέσεως, ἐπέβαλον τὴν εἰρημένην ἀποτομὴν τῶν παρεσχάτων λίθων τῆς ἀντηρίδος. Τὸ δὲ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς ἀντηρίδος συνάπτεται ἀπλουστερον πρὸς τὸν ἀνατολικὸν τοῖχον, ἦγουν μόνος ὁ 5^{ος} δόμος τῆς ἀντηρίδος εἰσχωρεῖ εἰς τὸν οἰκεῖον δόμον τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου, οἱ δὲ κάτω τέσσαρες καὶ ὁ 6^{ος} διακόπτονται ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου (ὁ 7^{ος}, ἦγουν ὁ ἀνώτατος, λείπει), ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀνωμάλου πως τομῆς τῶν τῆς ἀντηρίδος ἀκραίων λίθων φαίνεται ὅτι οἱ κάτω τέσσαρες τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου δόμοι εἰσὶ προγενέστεροι τῶν τῆς ἀντηρίδος.

Πρὸς βορρᾶν τὸ συγκρότημα ὁρίζεται ὑπὸ δύο τοίχων. ὧν ὁ μὲν δυσμικός φράσσει τοὺς χώρους 161 (καὶ τοὺς νοτόθεν τούτου 162 καὶ 163) καὶ 164 καὶ 165, κεῖται δὲ νοτόθεν τοῦ 156 καὶ 158, ὁ δὲ ἀνατολικός, 0 27 νοτιώτερον τοῦ δυσμικοῦ φερόμενος, ὁρίζει τοὺς χώρους 166 καὶ 167 ἀπὸ τῶν τούτοις ἀντιστοιχῶν 159 καὶ 160· καὶ ὁ μὲν δυσμικός σύγκειται ἐξ ὀρθοστατῶν ὕψ. $\pm 0 62$, μ. $\pm 1 20$, πᾶχ. 0 41, ὁ δὲ ἀνατολικός ἐκ δύο δόμων, ἦγουν εὐθυνηρίας (ὑπερύθρων πῶρων ἐπιπέδως κειμένων) καὶ ὀρθοστατῶν. Ὁ χώρος 162 χωρίζεται ἀπὸ τοῦ νοτόθεν 163 διὰ ταπεινοῦ τοίχου, ὁ δὲ ἀνατολικός αὐτοῦ τοῖχος τὰ κάτω εἶνε συνέχεια τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ 161, ἔξωθεν δὲ τῆς νοτανατολικῆς γωνίας τοῦ 162 ἀνέφκται θύρωμα, δι' οὗ ὁ χώρος 164 ἐκοινώνει πρὸς τὸν 163. Ὁ θυραῖος (ἀνατολικός) τοῖχος τῶν χώρων 162-163 σφίζεται εἰς ὕψος 1 54-1 64. Οἱ χώροι 161-165 ἔχουσιν ἐσωτερικὸν μῆκος βορρονότιον 5 92-6 08. Τὸ μετὰ τὸν χώρου 164 καὶ τοῦ 165 θύρωμα ἀντιστοιχεῖ πως τῷ μετὰ τὸν τοῦ 165 καὶ τοῦ 166, τὸ δὲ μετὰ τὸν τοῦ 163 καὶ τοῦ 164 καὶ τὸ μετὰ τὸν τοῦ 166 καὶ τοῦ 167 κεῖνται νοτιώτερον. Ὁ μετὰ τὸν τοῦ 164 καὶ τοῦ 165 τοῖχος σφίζεται εἰς ὕψος 0 73 (νότιον τμήμα) — 1 16 (βόρειον τμήμα). Ἐν τῷ χώρῳ 164 ὄλον τὸ νότιον ἀπὸ τῆς νοτίας πυραστάδος τοῦ δυσμικοῦ θυρώματος, πλὴν πλ. 0 61 κατὰ τὸ

ἀνατολικόν, ἐπὶ τε τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς καὶ τῆς βορείου καὶ τῆς ἀνατολικῆς κατέχεται ὑπὸ τριῶν τοιχίων μικρῶν λίθων κειμένων ὑψοῦ ἰσοπέδως τῇ κορυφῇ τοῦ θυρώματος (πρβ καὶ ἐξῆς ἐν χώρῳ 167). Ἐνταῦθα ηὑρέθη λύχνος ἀμφίμυξος μ. 0 14.

Ἡ ἀντηρὶς ἔχει ἐξωτερικὸν μῆκος δυσμανατολικὸν 19 27, ὕψος ὥς 3 22. Ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τοῦ 165 ἡ ἀντηρὶς φέρει διόδον πρὸς ἐξοδον τῶν ἐκ τοῦ ὅρους καταρρεόντων ὑετίων ὑδάτων· ὁ μὲν γὰρ αὐτόθι λίθος τοῦ κατωτάτου (1^{ου}) δόμου αὐτῆς εἶνε ἄνω κεκοιλαμμένος, οἱ δὲ ὑπὲρ τοῦτον λίθοι ἀπεκόπησαν ἀναλόγως (πλ. $\pm 0 89$) χάριν τῆς διόδου. Ἀπὸ τῆς διόδου ταύτης διήκει πρὸς βορρᾶν πώρινος ὄχετός, *αβγ*, ἐκ τμημάτων συγκείμενος, κρυπτός (διάρρους 0 18, πλ. καλυμμάτων $\pm 0 60$). Ἐν χώρῳ 166 κατὰ τὰ νοτοδυσμικὰ ἐν βάθει ἀνατολόθεν τοῦ ὄχετοῦ κεῖται πωρίνη λεκάνη μήκους δυσμανατολικοῦ 0 65, πλ. (BN) 0 40 ὕψ. 0 20. Ὁ ὄχετός ἐκ νότου φερόμενος διὰ τοῦ χώρου 165 καὶ τοῦ βορείου αὐτοῦ τοίχου καὶ τῶν χώρων 158 καὶ 157 καὶ 153 ἐξικνεῖται μέχρι τῆς ἀνατολικῆς πομπικῆς ὁδοῦ 138 (πρβ ΑΕ 1922 ¹⁰⁵ 6).

Ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ χώρου 165 καὶ τοῦ 166 τοίχου ἵστανται δύο κιόνια μαρμάρινα χάριν διόδου ὕψ. $\pm 0 50$, διαμ. ἄνω 0 225, μετακίονιον ἄνω 1 19.

Ἐν χώρῳ 167 ἐπὶ τῆς νοτοδυσμικῆς γωνίας σχηματίζεται τετράγωνον ἐκ δύο τοιχίων μικρῶν λίθων (πάχ. $\pm 0 20$), ὥς ἐστίας, ὧν τὸ μὲν βορρονότιον (μ. 1 50), τὸ δὲ δυσμανατολικὸν (παρὰ τὸ μεταξὺ τοῦ 165 καὶ τοῦ 166 θύρωμα μ. $\pm 1 04$).

Νομίσματα ηὑρέθησαν 85 χαλκᾶ, *α* καὶ Ἀθήναζε κομισθέντα κατετέθησαν ἐν τῷ νομισματικῷ μουσεῖῳ.

Β. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

3. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΟΥ ΚΑΔΜΕΙΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΥ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

Προσεδόκων ἤδη πέρυσιν, ὅτι τὸ ἀνασκαφὲν τότε νοτιώτατον δωμάτιον, ὅπερ ὠνομάσαμεν δωμάτιον τῆς χρυσεῆς ἐλάφου διὰ τὴν εὑρεσιν ἐν αὐτῷ τοῦ κοσμήματος τούτου, (Πρακτικά 1927 σελ. 33 εἰκ. 1 Π καὶ σελ. 43 εἰκ. 6), θὰ ἦτο τὸ τελευταῖον τοῦ ἀνακτόρου. Ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα.

Κατὰ τὴν ἐφετινὴν ἀνασκαφὴν ἀπεκαλύψαμεν τὴν νοτίαν ὄψιν τοῦ νοτίου τοίχου τοῦ δωματίου ἐκείνου καὶ εἶδομεν, ὅτι τὸ ἐρείπιον ἐκτείνεται καὶ νοτιώτερον. Δυστυχῶς τὸ τουρκικὸν λουτρόν, ὅπερ ἐγνωρίζομεν ἐνταῦθά που, (ΑΕ 1909, 120, Κεραμοπούλλου Θηβ. αἰκ. σ. 338₂) ἀνεκαλύφθη εἰς βάθος 2 1/2 μ. περίπου (τὰ ὑψηλότερα μέρη αὐτοῦ εἶχον κατεδαφισθῆ, φαίνεται, ἵνα ληφθῶσιν οἱ λίθοι τῶν τοίχων ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων ιδιοκτη-